

[Aksel Larsen.]

også været brug for noget andet end udtalelse af dyb beklagelse over, at England og Frankrig kunne foretage dette.

Jeg håber, det lykkes at slukke begyndelsen til den verdensbrand, der er tændt, men jeg føler mig ikke overbevist om, at det vil være muligt. Derfor — ja, jeg var ved at sige: jeg forstår ikke, men jeg forstår det godt — jeg forstår godt, hvorfor man fremsætter de udtalelser om Ungarn, man har fremsat her, hvor det drejer sig om et forslag om en militærstyrke til Suez; men jeg forstår alligevel ikke, at de, der fremsætter disse stærkt agitatoriske udtalelser, ikke er klar over hele verdenssituationen og over, hvilke alvorlige farer for freden og for Danmark der eksisterer.

Vi nærer alle den dybeste medfølelse med det ungarske folk. (*Afbrydelse: Fy!*). Der er nogen, der råber fy, og som altså ikke nærer den dybeste medfølelse med det ungarske folk, det må de selv om; men vi andre, som ikke råber fy, vi nærer alle den dybeste medfølelse med det ungarske folk og dets ulykkelige skæbne. Det har i mange år levet under ufrihed, for 100 år tilbage under Habsburgmonarkiet; det har levet under det værste fascistiske diktatur, der nogen sinde har eksisteret i Europa, Horthydiktaturet, og nu er det kastet ud i tilstande, som man ikke kan betegne som andet end en borgerkrig, hvor dele af landets indbyggere står imod andre dele af landets indbyggere, hvor landets skæbne og store dele af befolkningens liv står på spil, begivenheder, som i sig selv kunne være en forberedelse til eller medføre en europæisk storkrig, og som i sidste instans har ført til, at sovjetiske tropper har grebet ind for at oprette ro og orden i landet. (*Stærke fyrråb*).

Formanden: Forhandlingerne må føres i ro.

Aksel Larsen: Jeg anser det for en ulykke, at det er kommet dertil. (*Ole Bjørn Kraft: Hykler!*). (*Ministeren for offentlige arbejder [Lindberg]: Tag afstand derfra!*). Men vi ved for lidt om, hvad der er sket i Ungarn, til, at vi kan udtale nogen klar mening, og det er meget vel muligt, at situationen i Ungarn kombineret med verdenssituationen

er en sådan, at der ikke var anden udvej mulig. Jeg vil ikke på dette tidspunkt opkaste mig til dommer, jeg vil kun sige, at man må være klar over, at der kunne foreligge en sådan situation, og derfor er der grænser for, hvor letfærdigt man har lov at optræde, selv om man tror, man kan slå partipolitisk mønt af det herhjemme.

Jeg har med interesse hørt statsministerens udtalelser her, og jeg hørte med interesse hans radioappell til sovjetregeringens medlemmer, som han, som han sagde, for nylig havde siddet ved forhandlingsbordet med. Ja, jeg forstår dette, men jeg forstår ikke, at man så over for det andet tilfælde, Ægypten, kun har nogle beklagelser; der kommer ingen harmdirrende radioappell fra statsministeren til de mænd i England og Frankrig, som han også har siddet ved forhandlingsbordet med, om at indstille deres aktion.

Jeg tror, det var det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, der sagde, at situationen i det mellemste østen er så uendelig kompliceret, at det er svært at tage stilling, men i Ungarn er situationen klar. Mig forekommer det, at det er omvendt. (*Latter*). Det, der er klart, er situationen omkring Ægypten. Ægypten har begået det overgreb — som de nu fortørnede stormagter har godkendt gennem otte år — at forhindre Israels skibe i at passere Suezkanalen. Forargelsen kommer lovlig sent. Ægypten har foretaget en folkeretligt og juridisk fuldkommen lovmedholdelig handling gennem nationalisering af det ægyptiske aktieselskab, der ejer Suezkanalen, og hvad bliver resultatet? At Ægypten overfaldes udefra af tre magter efter en vel forberedt plan. Den situation synes jeg ikke er kompliceret, den er let at bedømme. Der burde man ikke nøjes med beklagelser, men kunne godt strække sig til fordømmelser. Og samtidig må man være klar over, hvad det fører til — klar over, hvad det fører til for Ægyptens folk og for verdensfreden.

Jeg synes, det er godt, at der her i Danmark som i andre lande er foretaget indsamlinger, skaffet fødevarer og lægehjælp o. s. v. til det ungarske folk. Jeg vil håbe, at størsteparten af de sendinger, der er afgået og måtte afgå, kan komme ind i Ungarn til hjælp for det ungarske folk.